

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en genfremsættelse af det forslag om sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer m.v., som indenrigsministeren fremsatte i folketingsåret 1986-87 (1. samling) i den affattelse, dette lovforslag forelå efter 2. behandling den 26. maj 1987, dog med to tilføjelser samt med enkelte redaktionelle ændringer som følge af oprettelsen af Sundhedsministeriet og Tobaksskaderådet.

Lovforslaget bygger i øvrigt på det af Det Radikale Venstre fremsatte beslutningsforslag om sikring af røgfri miljøer, der vedtoges af Folketinget den 28. maj 1986. Der henvises til Folketingstidende 1986-87 (1. samling), forhandlingerne sp. 5123, 5777, 12621 og 13276 samt tillæg A sp. 3087, og Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 7047, 9384 og 11996 samt tillæg A sp. 4745, tillæg B sp. 1849 og tillæg C sp. 913.

De to tilføjelser til det nævnte lovforslag i den affattelse, det forelå efter 2. behandling er to bestemmelser fra indenrigsministerens oprindelige lovforslag, hvorefter der kan ryges på offentlige arbejdspladser og i offentlige møder, såfremt de tilstedeværende er enige herom. Disse såkaldte »kværlantparagraffer« faldt ud ved afstemningen om ændringsforslagene ved 2. behandling, men det medførte så megen kritik af forslaget som helhed, at SF ved 3. behandling foreslog – og fik vedtaget – at de blev genindført i lovforslaget.

Den efterfølgende debat ved 3. behandling blev imidlertid ført, som om denne ændring ikke var sket eller Tingets medlemmer ikke havde haft tid eller mulighed for at sætte sig ind i lovforslagets indhold.

Forslagsstillerne finder det derfor rimeligt endnu en gang at forsøge at få gennemført røgfri miljøer i den »milde« form, der betyder, at hvor der er enighed om det, kan man fortsat ryge på offentlige arbejdspladser og i møder. Men forslagsstillerne ønsker samtidig at fremhæve, at ændringen tager sigte på arbejds- og mødesituationer med få tilstedeværende, som alle accepterer rygning.

Bestemmelserne bør derimod ikke kunne anvendes i tilbagevendende arbejds- og mødesituationer, hvor man ved, at en eller flere af deltagerne ikke ønsker passiv rygning.

Kun på denne måde kan det hindres, at mennesker, der ikke ønsker at indånde røgfylt luft, betegnes som »kværlanter« eller samarbejdsvanskelige. Det bør endvidere være en selvfølge, at afskedigelser p.g.a. overfølsomhed over for tobaksrøg ikke kan finde sted.

Offentlige møder og arbejde på offentlige arbejdspladser må med andre ord ske på ikkerygerens betingelser i respekt for det frihedsbegreb, der lå til grund for forlagsstillerens oprindelige beslutningsforslag om sikring af røgfri miljøer: »Den personlige frihed er frihed til at gøre alt, der ikke skader andre«.

Siden fremsættelsen af beslutningsforslaget om røgfri miljøer er der sket en markant udvikling i den rigtige retning, både i udlandet og herhjemme. Der henvises til bilaget om de internationale forhold.

I Danmark er det blevet mere almindeligt, at møder og lignende kan afholdes røgfrit. Tilbage er imidlertid de offentlige arbejdspladser, hvor mange fortsat oplever, at det er umuligt at komme igennem med forslag om røgfri miljøer, medmindre der er lovgivet om det. Nærværende lovforslag vedrører alene de offentlige arbejdspladser, men det er indlysende, at også de private arbejdspladser burde gøres røgfri af sundhedsmæssige grunde, og det kan ikke stærkt nok anbefales, at arbejdsmarkedets parter i fællesskab løser denne opgave.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

ad § 1

Da loven er helt ny i sin art i Danmark, ønskes formålet fastslået i lovens § 1.

Tobaksrygningens helbredsskadelige virkninger på såvel rygere som ikkerygere anerkendes nu overalt i verden som en fastslået kendsgerning. Passiv rygning er særlig belastende for de 10 pct. af befolkningen, som er overfølsomme over for